

Om giftermål mellan olika sinnade

Älskade syster i Kristus! Herren Gud vare dig nådelig! Ja, den allsmäktige, underlige, men trofaste *ditt livs Gud*, han hjälpe och bevare dig från allt ont! Tack hjärtligen för brevet. O, min kära syster, med vilket innerligt deltagande jag lider med dig! Ty här sitter ock en, som har känslor, som lidit obeskrivligt av dylikt som ditt – och dessutom haft tillfälle se så utsägligt bittert hjärtlidande hos så många känsliga kvinnor här i Stockholm, att jag kan riktigt med skäl och mening bruka apostelns ord: *Vet, att samma lidanden fullbordas på dina bröder (systrar) i världen*. Men oändligt olika svårt.

När jag känner allt detta, vad skall jag då svara på din fråga? Din fråga går egentligen ut på, vad du bör göra. Ack, min kära syster, jag fruktar, att du icke har mycken frihet att göra något. O nej! Det står så till med oss, att vi äro förlorade, om icke Gud själv förbarmar sig. Vad skall du dock göra? Jag vet intet annat än skria – skria och ropa till den allena mäktige, som gör under. Men frågar du, om det är rätt, att ett Guds barn, en Jesu brud, ingår i denna livstidsförening med en otrogen, då måste jag svara: Så är visst icke Guds primitiva och egentliga vilja. Då man med rent och fritt forskande öga och sinne läser 2 Kor. 6 samt 1 Kor. 7, så ser man nog det. Så att, om du har något val, någon makt att göra något, o följ då dessa antydningar. Och Gud vare dig nådig! Gud hjälpe dig därtill! Bed Gud att få slippa en *livstidsfästning* med en död!

Och då – vad vill jag säga? Jo, bed Gud om en ny nåd för ditt hjärta, en förnyad trosnåd i hjärtat; ty så mycket förstår jag detta tillstånd, att *därpå* är det brist. Min kära syster, så förskräckligt fjärran Gud kan synas dig, så helt lämnad i vrångt sinne du må känna dig, han är ännu – tro visst, att detta ord ej ljuger han är ännu lika varmt brinnande, lika varmt angelägen om dig i denna stund, då du läser detta, som någonsin, då du smakade och såg, huru ljuvlig Herren är. O, huru djupt det ordet var menat: »genom *tron*», »vandra i *tron*», »den rättfärdige skall leva av *tron*!» Men så sant Gud lever, så sant är allt, vad du känner (stridande mot tron, idel prövning, frestelser, otro, moln, och så sant är Gud ännu densamme; och då, tänk då, vad du bör göra.

Ett Guds barn, som lever under stark trosövning och hårda frestelser på liv och död – ett prövat Guds barn, en Jesu brud och vän, en med nyfödelsens nåd och trons ljus begåvad Jesu vän, uttagen från världen, stadd i helgonens prövningar för evig frälsning, ett den helige Andes tempel, en himmelens medborgare, väntad av de sälla skarorna, skådad i striden av änglar och Guds barn, skådad under hopp och häpnad för utgången av striden – vad bör en sådan göra? Hellre förblöda och dö i utsägliga hjärtlidanden under Guds vilja, på Guds *uppenbarade* viljas väg, än vika därifrån, ådraga sig ett ont samvete och en klass av frestelser, som äro av ännu mera dödande art, samt nya men lika svåra lidanden. Ty tro icke, att ditt känsliga hjärta bleve befriat från lidanden. Nej, tvärt om! Jag har aldrig sett älskande ogifta kvinnor lida så, som en del hustrur, nämligen de som äro i den ställning, uti vilken du är frestad att inträda. Så vida det gudomliga livet ej utdör, så *måste* där bliva ett oändligt lidande av mera bitter och dödande natur än nu.

Ack! det är ängsligt att skriva på detta sätt till en kär syster. Om jag haft dig här, hade jag velat gråta med dig, så känner jag *medlidandet*. Men huru det nu går, *ett allena* är angeläget, *ett allena* är alldeles för liv och salighet nödvändigt, att du förbliver i *tron* på din Frälsare, förbliver i hans kärlek. Det blir dock snart slut på detta livet – tänk, det kan ju hända, att din trolovade Frälsare snart hemförlovar dig från jämmerdalen, då är det slut på tidens förhållanden. Och även om du skulle föras in i ett sådant förhållande, mot vilket vi bedja, i en sådan förening, som vi här omtalat, så tror jag väl, att han ändå kan frälsa dig – *det* är en särskild sak, som tillhör Guds trofasthet och makt; »men om du kan bliva fri, så bruka det hellre.»

Gud vare med dig! Gud med dig, kära syster!

C-O Rosenius

© Pietisten 2026

Texterna får användas fritt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.

www.pietisten.com